

sach! Je-li to wěrnó, štož tón čłowjek powědaše: potom njebě moja dotalna zlutniwosć ničo hódna! — Darmo jěsć, darmo pić, darmo přenocować — khory njebieske! A je-li to wšo tak, potom trjebam sebi po smjerći jenož tón kłobuk na hłowu stajić dać, a woni mje tež darmo — pokhowaja! — Do spěcha, Hramosćako! toho čłowjeka je či twój dobry duch pósłał! — Mjez tym hač budže wón po městačku te tři sta toleř łojić, doběhnu ja k „Złotemu wóslu“ — ale — žanomu druhemu pječa jón nje-předa? Lari fari! Hdyž jenož hotowe pjenjezy wuhlada! Toho džiwyčinjaka dyrbjuměć! Njepředa-li mi jón, budu w lěsu na njeho łakać a wurubju jeho! Halo! (Khwata prječ.)

(Zawěšk spadnje.)

Štwórté jednanje.

Pičołkowy hosćenc kaž w 1. a 2. jednanju.

1. wustup.

Sknadž a Pičołka za blidom sedžo powědataj.

Pocpula (zastupi).

Sknadž (khwata Pocpuli napřećo): Nó, bratře! kajke je?

Pocpula: Wšo je derje nawlečene. — Sy přihotowany?

Sknadž: Přińdže?

Pocpula: Přińdže, njeje-li wšo na swěće blud.